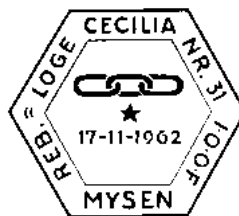

NORE-NYTT

Villa Nore, Mysen, 2008

Nr. 2 – 2010 • 22. nov. • Utgivelse nr. 41 • Årg. 20

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F. I INDRE ØSTFOLD

Veteranjuvel
og jubilanter
Side 5-8

Kulturaften
på Nore
Side 10-11

Gjør døren høy!

Gjør døren høy, gjør porten vid.
Den ærens konge kommer hit.
Han hersker over alle land,
og er all verdens Frelser sann.

Jeg vil så gjerne du skal lese denne salmen i sin helhet,
nr. 76 i salmeboken.
Les den sakte og la den gi deg det innholdet den virkelig har.

For meg rommer den så mye vesentlig i vår kristne tro,
og som også samsvarer med de verdier vår loge vil gi oss.

La oss daglig, også i en travel adventstid,
"gjøre døren høy og porten vid".
Det vil si: gi god plass! –
Gjør vi det, kan vi fylles med det gode
og derved bli bedre mennesker.

Så får vi spørre oss selv, og selv gi svar:
Hva bør jeg gi plass for?
I alle fall bør det være rikelig plass for takknemlighet:
Vi skal få feire jul, feire at Gud ble menneske!

La oss ta vel imot julens budskap ved å ha
en god og glad adventstid;
en tid med refleksjoner og gode samtaler!

*God advent ønskes for oss alle
i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
fra Turid Stokstad*

Mot jul

Redaksjons-
komiteen
ønsker alle
Odd Fellows
en god
adventstid
og en riktig
god jul!

Som'ren er borte,
dagene korte,
men gjennom mørke, tåke og regn
hist i det fjerne
lyser en stjerne –
Betlehems-stjernen, det himmelske tegn.

Snart skal vi høre
klokkene føre
budskap om høytid i hjemmene inn.
Klart skal det klinge,
inn skal de ringe
julen for alle – i hjerte og sinn.

Granen vi tenner,
atter vi kjenner
Julens vidunderlig barnslige fryd.
Intet oss tynger
medens vi synger
Julekveldssangen med jublende lyd!

(Margrethe Munthe)

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 2 – 2010
Årgang 20
22. november 2010
Utgivelse nr. 41

Redaksjonskomité:
Rigmor Løes
Unni Gangnæs
Gunn Sandvig
Halvor Kure
Jan Isaksen

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt

Vennligst kontakt en i redaksjons-
komiteen for levering av innlegg.
Manuskript skrevet på maskin, men
også håndskrevet manus mottas.
Helst ønsker vi at du sender inn-
legget som e-post eller vedlegg i en
e-post:
rig-s-lo@online.no
evt.: hakure@gmail.no

Innhold:

Leder	2
Minneord	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	4
H. M. Kongens Fortjenstmedalje	4
40 års Ve. Ju. til Unni Gangnæs	5
På besøk hos en 40 års Veteran	6
Bror Paul B. Evensen 90 år	7
«Dyrlegen» 90 år	8
Logemøte med "Brannøvelse" og Instruksjon	9
Hilsen fra avtroppende DSS	9
Ny Hovedmatriark i Borg	9
Kulturaften på Villa Nore	10
Besøk fra vår Vennskapsloge nr. 78 St. Sigfrid i Sverige	12
Ny Rebekkaforening på Øvre Romerike	15
Logens julemesse	16
Nye søstre i Loge nr. 31 Cecilia	17
Ceciliasøstrenes sommermøte	18
Sommermøte i Håkon Håkonsson	19
Nye brødre i Loge nr. 62	20
«Meningers mot»	21
Nytt embedskollegium i Storlogen	22
Oberammergau 2010	23
På sommerjobb i Båtsfjord	24

Jenny Christine (Lillemor) Eek til minne

Så er enda et ledd av vår søsterkjede fallt ut. Vår kjære Eks Overmester Lillemor Eek sovnet stille inn på Løkentunet i Askim, den 20. juni 2010, kort tid etter hun feiret sin 95 års dag, 3. mai.

Hun var vår Rebekkaloges eldste medlem. Hun ble innviet i Ordenen 23. september 1963 med sin kjedelige søster, Mary Ann Pettersen, som fadder.

Rebekkasøster var hun i 47 år.

Lillemor Eek var en aktiv dame og fikk tidlig tillit i sin loge. Hun gikk gradene fra Ceremonimester via Overmester og til Rådsrepresentant. Hun var meget interessert og engasjert i Ordensarbeidet og det førte henne til det store arbeid, som ble nedlagt for å danne en Rebekkaloge i Østfold. Sammen med dyktige søstre fra fylket, var hun med da Østfold Rebekkalogeforening ble stiftet 21. august 1983 og her som formann. Det tok bare ca. ett år og Rebekkaloge nr. 2 BORG så dagens lys 22. september 1984 og hun ble leirens første Hovedmatriark.

Hun har satt spor etter seg i vår Rebekkaloge og Rebekkalogeir og vi har mye å takke henne for.

Lillemor Eek var en raus person, som ga mye av seg selv. Som person hadde hun omtanke for andre og en spesiell varme i seg, som ble mange til del.

Hun var godt likt og hennes humor var viden kjent. Hun hadde alltid en god "replik", som kunne løse opp i enhver situasjon.

Et rikt logeliv hadde hun, men også et meget rikt familieliv. Hun var familiens midtpunkt. Hun fikk leve sammen med sin Olav i 64 år, fra de giftet seg 17. mai 1944 og til han gikk bort 27. mai 2008, også på Løkentunet. De gledet seg over 2 sønner og etter hvert svigerdøtre, barnebarn og oldebarn. Hun ga ofte uttrykk for at hun var så glad i dem alle og det var gjensidig. Store og små var til det siste ofte på besøk og viste sin takk for hva hun betydde for dem og sin glede over at de var så "nære".

Jeg avslutter med noen ord, som stod i hennes dødsannonse og som er så dekkende:

"Ditt hjerte som banket så hardt for oss alle, ditt øye som lystet av godhet og varme, har stanset og sluknet til sorg for oss hjemme, men alt hva du har vært, vil vi aldri glemme."

Vi lyser fred over Lillemor Eeks minne.

Liv Berit Johansen

Terje Buckholm Eide til minne

Bror Terje Buckholm Eide døde 27. mai 2010 etter flere sykehusopphold. Han ble begravet i Askim 9. juni 2010.

Terje ble født i Oslo og hadde også sin ungdomstid her. Han tok sin læretid i trykkeribransjen, jobbet i 30 år som reprotteknikker i Handels og Sjøfartstidene, som senere ble Dagens Næringsliv. Dette yrket ble også hans «bane» da han ble løsemiddelskadet. Senere har han arbeidet hos Bergerkrysset Auto AS som sjåfør og servicemann. Her var han godt likt av arbeidsgiver og kundene som han ydet god service. Utallige er turene Terje kjørte mellom Mysen og Osloregionen med biler til kundene.

Jeg ble kjent med Terje og Ruth

som kunder hos meg i Narvesen. Da Ruth var logesøster, ble det naturlig å spørre om Logen kunne være noe for han. Terje var positiv til dette og etter en tid ble han innviet i Ordenen.

Terje ble raskt engasjert i Privatnevnden og ble dennes leder i flere år. Han, med Ruths hjelp sørget for at Privatnevnden ble stilig antrukket med «uniform». Han var ellers en engasjert logebror med sine bestemte, positive meninger.

I familien var Terje et midtpunkt og det var ekstra hyggelig å få komme på besøk til «Terjefar» som han ble kalt, omsorgsfull og kjærlig!

Han ble innviet 3. april 1997. Embeder i Logen:

Inspektør – 2001-2003

Kapellan – 2003-2005.

Terje døde fra oss så alt for tidlig, dagen før han skulle fylt 65 år.

Vi lyser fred over bror Terje Buckholm Eides minne.

Evald Forvik, Storrep.

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Rebekkaloge nr. 31, Cecilia

(I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter:

29.11.2010	Anne-Lise Piwowarski	75 år	09.07.2011	Laila Fimland	70 år
11.12.2010	Berit Hafstad	70 år	19.07.2011	May Loe Trippestad	75 år
			31.07.2011	Gunvor Egeberg	80 år

Vår 2011:

08.01.2011	Solveig Johansen	80 år
02.02.2011	Marit Synnøve Kolstad	90 år
05.03.2011	Bodil Skjenneberg	60 år
06.04.2011	Nina-Christin Aaseby	50 år
11.05.2011	Solveig M.E. Wedding	60 år
31.05.2011	Anne I. G. Teig	75 år
16.06.2011	Anne Haakaas	70 år
20.06.2011	Martha Pernille Kind	75 år
23.06.2011	Unni Stoltz	80 år

Veteranjuveltildelinger:

25 år	Åshild Røsting	Tildeling	13.12.2010
40 år	Ida Ankjer Lind	Tildeling	10.01.2011
40 år	Ester Børresen	Tildeling	14.03.2011
25 år	Tove Berit Ekman	Tildeling	09.05.2011
25 år	Gunvor Helene Egeberg	Tildeling	09.05.2011
25 år	Frøydis Lundesgaard Alvim	Tildeling	09.05.2011

VI GRATULERER!

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter våren 2011:

3. febr.	Frank Lind	80 år
5. febr.	Vidar Lintho	60 år
23. febr.	Per Henrik Westby	60 år
13. april	Torfinn Jørgenrud	70 år
7. juli	Egil Ingar Karlsen	60 år
20. juli	Vidar Strande	40 år
26. juli	Kåre Rosendal	60 år

Veteraner våren 2011:

9. februar	Magne Skadsheim	50 Ve. Ju.
26. april	Harald Berg	25 Ve. Ju.

Nye brødre sen vår og høsten 2010:

20. mai	Aasmund Wagelie
	<i>Fadder: Frank Jacob Johansen</i>

20. mai	Terje Borgersen
	<i>Fadder: Einar Sunde</i>
2. sept.	Kjell Jan Høglund
	<i>Fadder: Steven Tørholen</i>
30. sept.	Kjell- Harry Olausen
	<i>Fadder: Karl Johan Øverbø</i>

Gradtildelinger høsten 2010:

16. sept.	Jan Egil Skaug Isaksen
	Den Edle Kjærlighets Grad
14. okt.	Halvor Kure
	Den Høye Sannhets Grad
14. okt.	Øyvind Ladim
	Den Høye Sannhets Grad

Vi gratulerer!

H. M. Kongens fortjenstmedalje

Br. Ernst Sjursen mottok den 25/9-10 H. M. Kongens fortjenstmedalje i sølv for 46 års tjeneste i Eidsberg kommune.

Medaljen ble overrakt en overrasket Ernst på hans 70 års dag som ble feiret på Villa Nore.

Medaljen ble overrakt av ordføreren i Eidsberg.

HIJLP DINE MEDMENNESKER DER DU KAN

40 års Veteranjuvel til Unni Gangnæs

På vårt første logemøte etter sommerferien den 23. august, ble str. Unni Gangnæs tildelt 40 års Veteranjuvelen.

Inne i logesalen fungerte Distrikt Stor Sire Jorunn Larsen som OM, som UM Eks OM Anne-Mari Lunder, som Kapellan Eks OM Esther Børresen, som Eks OM Storrepresentant Lena Utsigt Karlsen, og som fung. Stor Marsjall Eks Stor Sekretær Liv Berit Johansen.

Til et nydelig dekket bord ønsket UM Ellen Nuttall velkommen til søstermåltidet som besto av varmrøkt laks, salat med reker og stuede poteter.

Vi åpnet med sangen «De vakre minner» og ved orgelet satt str. Ruth Buckholm Eide.

OM Reidun Lie Larsen overbragte hilsener ifra Organist Solveig Gundelsby og Eks Rådspresident Guro Lie som begge var forhindret fra å delta. Hun berømmet str. Unni for sin kvalitet, orden, respekt og positivitet, og takket for alt hun hadde bidratt med i vår loge. Hun fikk så overrakt logeblomstene med gratulasjoner og vi utbragte en skål for jubelanten.

Str. OM overrakte samtidig alterblomstene til DSS Jorunn Larsen. I sin tale sa str. Unni: «40 år er lang tid og uvegerlig går tankene tilbake til da jeg 32 år gammel ble forespurt av min venninde Bjørg Løvfald om jeg var interessert i å bli nærmere kjent med Odd Fellow-bevegelsen ved å søke om opptagelse i Rebekka-institusjonen. Den gangen var jeg hjemmeværende mor til tre barn i alderen 10 til 3 år, og på søken etter noe som kunne engasjere meg positivt utenfor hjemmets fire vegger. Bjørg, som selv hadde vært Cecilia-søster i mange år allerede på det tidspunktet ga meg et kort innblikk i hva dette fellesskapet forventet av sine medlemmer, nemlig – å gjøre mot andre som man vil at andre skal gjøre mot en selv –.

At Ordenens medlemmer

DSS Jorunn Larsen, Unni Gangnæs og fung. Stor Marsjall Liv Berit Johansen.

gjennom sitt medlemskap forventes å arbeide kontinuerlig med seg selv som medmenneske, og at Ordenen flagger høyt med verdier som vennskap, kjærlighet og sannhet ble avgjørende for meg. Levende opptatt som jeg allerede da var av å kunne bidra til å skape et bedre samfunn for de svakeste blant oss, de kronisk syke og gamle, tenkte jeg at – hvorfor ikke?

Det var faktisk ikke nysgjerrighet som gjorde at jeg endelig bestemte meg for å søke om opptagelse. Det var heller en forventning. Om hva klarte jeg selvsagt ikke da å definere tydelig for meg selv.

I FN's menneskerettighetserklæring står det: «Alle mennesker er født frie og med samme menneskerettigheter. De er utstyrt med fornuft og samvittighet og skal handle mot hverandre i brorskapets ånd».

For meg har dette generelle menneskerettsbilledet alltid stått sentralt. I vår tid og vår verden er det sannelig ikke så lett å handle eller tenke i tråd med denne gylne leveregel, men dypest sett handler det om vennskap,

kjærlighet og sannhet her også. Medmennesker er det sentrale, se hverandre som den vi er. Det at Ordenens medlemmer pålegger seg selv å hjelpe de trengende, ble den gangen for 40 år siden som idag, for meg en logisk konsekvens av de tre grunnverdiene som i all enkelthet handler om medmenneskelig forståelse og nestekjærlighet.

Gjennom disse 40 årene som Cecilia-søster har livet gitt meg mange utfordringer på andre plan enn Ordenen. Slik sett har jeg fått rikelig anledning til å prøve meg selv. I et retroperspektiv kan man av og til lure om gavnligheten, men lærdom og kunnskap er alltid nyttig å ta med seg, trøster jeg meg med.

Jeg vil nok aldri glemme min innvielse i logen, den kvelden for 40 år siden sitter som spikret. OM var Gudrun Iversen, UM Lillemor Eek. Jeg synes å huske at Lillemor Smestad var CM, min venninde og fadder Bjørg Løvfald skylder jeg stor takk fordi hun spurte meg. Mange fine kvinneskikkelser i Loge Cecilia som ikke lenger er blant oss har passert mitt indre øye de siste da-

ger. Men aller mest retter jeg en stor takk til alle mine søstre her i logen for det vennskap dere viser meg, den varmen dere møter meg med og for det flotte arrangementet her i kveld. Takk til kollegiet, takk til Privatnevnda med str. UM i spissen og takk til str. May for kringlebakst, også takk til str. Organist.

Jeg føler meg privilegert over å få være en del av dette fellesskapet og håper livet vil det slik at jeg kan få oppleve det og bidra noen år enda.»

Fadderbarnet str. Ingegjerd Garai overbragte hilsen fra str. Bjørg Løvfald som selv ikke var tilstede. Str. Bjørg var stolt over å ha vært str. Unni sin fadder og str. Ingegjerd leste så opp det nydelige diktet «Å være lykkelig» av Hans Børli.

Det andre fadderbarnet, str. Astrid Lindegaard, fortalte levende om vennskap gjennom 65 år. Fra skoletiden, krigstiden og frem til idag. Hun minntes havrevellinga, tranen, omsydde klær, de første bananene og ekte kaffe.

Str. Astrid var str. Unni evig takknemlig for å ha fått henne med i logen og mintes hennes ord om. – Møt så ofte du kan –. Hun avsluttet med diktet «Derfor har vi venner» av Randi Vestereng.

Det tredje fadderbarnet, str. Sol

OM Reidun Lie Larsen hilser jubilenten, som sitter til venstre. I midten DSS Jorunn Larsen.

Johansen takket også str. Unni for oppfølging, trygghet og mot til å gå videre. Hun avsluttet med de vakre ordene i diktet «Vennskap» av Louis Kvalstad.

Str. Anne-Lise Piwowski takket for et deilig måltid og berømmet ekteparet Sørby som stod for det hele.

Så fikk vi høre Det Stemmer, et kor bestående av 7 dyktige sangere. Som takk for underholdning-

en fikk de alle utdelt hver sin rose for vakker sang.

Nå var det tid for kaffe og str. May Loe Trippestads hjemmebakte kringle i salongen.

Ifra Storlogen fikk str. Unni en flott blomsterbukett overrakt av DSS Jorunn Larsen.

Tradisjonen tro sluttet vi av en minnerik og opplevelsesfull kveld med sangen vår.

Gunn Sandvoig

På besøk hos en 40 års Veteran

Få dager etter Veteranjuveltildelingen besøkte undertegnede str. Unni Gangnæs.

«Det var en veldig sterk opplevelse for meg denne kvelden. Følt som om ordene som ble fremført fra stolene var myntet på meg, og søstrene som stod der representerte alle min samtid ved mitt logeliv. Stort var det også å se fadderbarna mine som var tilstede. Alt dette sitter fortsatt i kroppen og det vil ta ennå en stund og fordøye alt», sier hun rørt.

Str. Unni er født og oppvokst på Mysen hvor hun gikk på barneskolen og på gymnasiet. Etter

gymnasiet leste hun forberedende med tanke på videre studier. Men da mannen Erik, som ferdig tannlege ble beordret som distriktstannlege i Narvikområdet, kullkastet det studieplanene. De giftet seg i 1959 og fulle av forventning dro de så nordover. En lærer der nord ble syk og Unni ble spurt om hun kunne vikariere for 2. klasse. Med stor glede førte hun klassen frem til 6. klasse. Det ble en tårevåt avskjed da Unni igjen måtte reise sørover. I 1964 etablerte de seg så på Mysen. I noen år var hun hjemmeverende, men i 1975, etter påtrykk fra mannen, begynte hun

på hans kontor og avlastet han med papir- og kontorarbeidet helt til han gikk av med pensjon. Str. Unni har hatt et vell av oppgaver innen politikk og forningsliv og dessuten er hun en lesehest med stor interesse for lokalhistorie og slektsgransking. Hun følger ivrig med i utviklingen av samfunnet og nærmiljøet. «Alt utvikler seg så fort» sier hun «ikke alt er like positivt». Bonderøttene kommer tydelig frem ved gleden av å grave i jorda. «Gi meg en spade og en hagesaks så er jeg overlykkelig!» sier hun smilende avslutningsvis.

Gunn Sandvoig

Bror Paul Bernhard Evensen 90 år

Bror Paul ble innviet Ordenen og tildelt:

Troskapsgraden

23.04.1956

Det Gode Vennskaps Grad

03.09.1956

Den Edle Kjærlighets Grad

14.01.1957

Den Høye Sannhets Grad

02.09.1957

Kallet til Leiren og tildelt:

Patriarkgraden

08.10.1963

Den gylne Leveregels Grad

03.11.1964

Den Kongelige Purpurgrad

10.04.1966

Indre vakt

1962-1963

OM høyre assistent 1964-1965

Tildelt 25 års Veteranjuvel

23.04.1981

Tildelt 40 års Veteranjuvel

09.05.1996

Tildelt 50 års Veteranjuvel

04.05.2006

Vi har altså her en 90 åring, som er og har vært logebror i 54 år og patriark i 47 år.

Paul var nr. 3 i en barneflokk på 8. Faren var håndverker og maskinmontør, moren ei traust bondedatter.

Paul ble født i Stavern hvor faren hadde jobb som "Pinner" på Stavern Skofabrikk (Pinner = en som trekker skinn over lest, skinnen festes med teks (små spiker). I 1927 brant fabrikk og familien måtte flytte til Larvik, hvor jobb for faren ventet (pinnere var ettertraktede fagfolk).

Familien ble 2 år i Larvik, så flyttet de over fjorden til Moss, der faren var tilbudt en bra jobb. Det ble 7 år i Moss for Pauls del. Han flyttet denne gang alene til Askim hvor det var arbeidsmuligheter for unge gutter.

Paul som den observante gutt han var, lærte mye av far og mor, han hadde "Evensen-hender", hvilket betyr at man får til det meste. I tillegg var det lederegenskaper i genene, som skulle komme godt med senere i livet.

I 1937 ble Paul kjent med bror

Olaf Hagen, de to ble uadskillige, og jobbet sammen resten av det aktive yrkeslivet.

Paul ville gjerne bli telegrafist, men det ble militærtjeneste på Kjeller. Han var nå blitt 19 år og håpet på å få flyutdannelse i det militære.

Slik skulle det ikke gå, krigen satte en stopper for det.

Med krigen var han som andre rekrutter midt oppe i det. Kjellerrekruttene ble en del av støtte-troppene, som eskorterte Kongen og gullasten fra Norges Bank med kurs for Elverum og deretter nordvestlandet.

Før troppene kom til Åndalsnes, som da ble bombet, ble Paul beordret til å kjøre ammunisjonsbilene tilbake mot Gjøvik hvor han ved ankomsten ble dimittert. Alt dette dramatiske opplevde Paul fra 9. april til midten av mai 1940.

Hobbyer er det alltid tid til for aktive typer som Paul. Dette med interessen for fly førte til at han tok sertifikat som seilflyger. Denne sporten ga utløsning for spenningsopplevelser, noe som passet ham godt. Seilflyving ble en hobby som han ennå dyrker, nå mer som tilskuer.

Landet var i krig, men kjærlighe-

Paul var en aktiv deltaker i dugnadene under oppussing og nybygging av Nore. Her er det maling av utvendig panel (t.v.) og over møbelrestaurering i logesalen.

ten blomstret hos Boja og Paul. De forlovet seg i 1942 og feiret bryllup året etter. Den 31. juli har de vært gift i 67 år – slå den! Ekteskapet gav dem 4 barn den første Geir ble født i 1944 og døde samme år. Så kom Stein i 1945, Bernt i 1947 og Ingjerd i 1954.

Familien bodde på forskjellige steder i Askim til 1954 da de bygget eget hus i Bakkegata. Det skulle bli en flytterunde til, denne gang (1979) til Bojas barnedomshjem Huset Gård, her ble de bønder på deltid.

I yrkeslivet ble Sportsøm Pauls livsverk. Det hele startet i 1947 da Sportsøm ble etablert av Bjarne Aspang, Olaf Hagen og Paul Evensen, som på hver sin måte hadde vært sentrale arbeidstgere i en Askimbedrift som drev med konfeksjon.

Paul ble disponent i Sportsøm, Olaf innkjøps-sjef og Bjarne salgssjef, alle tre var medlemmer i vår Loge. På den tid manglet vi stort sett alt her til lands, så hva skulle de begynne med.

Det ble ryggsekker og store telt til det militære, sportsklær og "Petre" telt til sivilbefolkningen. Petre-teltet var for øvrig noe helt nytt, stangen i midten var erstat-

tet med stenger i hjørnene. Sportsøm var en betydelig industribe- drift i Askim, spesielt for kvinner, de sysselsatte som mest 120 per- soner.

Det bør vel nevnes at blant kun- dene var kronprinsparet.

Paul var sjef på Sportsøm fra 1947 til 1987 da han pensjonerte seg som industrileder for å bli bonde på heltid. Med et så aktivt yrkesliv ble det vanskelig for Paul å ta på seg tidkrevende verv

i Loge og Leir, men hans dug- nadsinnsats i logesammenheng står det respekt av.

Den store dagen skal feires med familie og venner på Villa Nore Post festum gratulerer vi vår gle- dessspredende bror med dagen som var den 20. august 2010.

Knut Ivar Tveten

Bror Paul ved flygelet som han så gjerne trakterer.

«Dyrlegen» 90 år

Harry Solberg hjemme i stuen.

En av våre mest trofaste brødre, Harry Solberg, fylte 90 år den 25. oktober i år. I anledning jubileet møtte Frank og jeg opp for å lage et noenlunde nyansert bilde av en jubilant som har hatt et rikt og mangfoldig liv. Vi kom til et hjem preget av ro og harmoni, og hvor også hans kone sikkert har satt spor etter seg. Han giftet seg i 1947 med Martha Krog. Dess- verre mistet han sin kjære kone i 2004. Hun var i mange år pleie- trengende, og han var i mange år en viktig støttespiller for henne. De har 3 gutter, alle flyttet ut fra Mysen. Disse igjen har 3 barn, og de igjen har 3 barn. En etter hvert forholdsvis stor familie. Harry er ikke en mann av store ord og fak- ter, men hans lune humør og om-

tanke gjorde ham til en høyt el- sket far og senere bestefar og ol- defar. De hadde i alle år en felles fisketur på fjellet og da til egen hytte i Rondane.

Harry kommer fra Askim. Etter- navnet har han fra Solberg gård. Han forteller at ved siden av går- den var det et stort berg som ofte var badet i sol, og det ble til Sol- berg. Han ble uteksaminert fra Askim Høgre Allmennskole og deretter Norges Veterinærhøg- skole og var ferdig utdannet dyr- lege i 1947/48. Etter endt utdan- ning begynte han som assistent hos distriktsveterinæren i Spyde- berg. Dette var en kort men strevsom jobb. Særlig når han på vinterstid kjørte praksis i distrik- tet. Det var så som så med brøy- ting og lite og ingen brøyting til gårdene. Det ble ofte lange fottur- rer i snø og til dels med tungt ut- styr.

Startet i 1948 privatpraksis i Eidsberg. Drev den i 12 år, og det er sikkert mange i Indre Østfold som satte pris på hans omgjen- lighet og faglig dyktighet. Han gikk fra 1957 mer og mer over i Næringsmiddelkontrollen. Han var delaktig i organiseringen av denne virksomheten, og gikk et- ter hvert helt over i full stilling. Han sto i denne stillingen til opp- nådd pensjonsalder.

I hans lange og begivenhetsrike liv er det blant annet to ting som har stått ham nær. Det er Odd Fellow og hester. Det ene har med hans empati for mennesker, og det andre hans fagkunnskap

og tanker rundt dyr og da spesi- elt hester. I den sammenheng var han i mange år engasjert som dyrlege ved Momarken trav- bane. Han ble etter hvert en bæ- rende faktor ved oppretting av travemuseet på Momarken. Han har der en egen monter for utstyr som ble brukt som dyrlege. Hvis det er høvlig, bør du avlegge et besøk der.

Når det gjelder Odd Fellow, ble han i 1955 opptatt i Loge nr. 30 Grimkell, Sarpsborg. Han er såle- des vår eldste logebror, når det gjelder medlemskap. Han ble overført til vår loge i terminen 59/60, har fungert som Kapellan, han har også deltatt i forskjellige spill. Han er medlem av Leir nr. 23 Smaalenene.

Han har selvfølgelig i sitt lange liv som logebror opplevd en del episoder. Vi nevner et par av mange. Under transport til møte i Sarpsborg fikk frontruta til en av bilene hard medfart og ble regel- rett slått ut. Transport i kjole og hvitt og uten frontrute og i mange kuldgrader er neppe noe for dagens logebrødre.

I logesalen skulle OM foreta sin belæring. Han starter med å si at man holder hånden 1 meter ut fra kroppen. Dermed forstår vi at det kunne bære galt avsted også i gamle dager. Når det er sagt, må vi føye til at embedsmennene all- tid var godt forberedt.

Til slutt vil vi ønske jubilanten og hans familie lykke til med framti- den.

Per Karlsrud

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Logemøte med "Brannøvelse" og Instruksjon

Loge Cecilia hadde et spesielt møte den 27. september. Vi hadde fått vite at vi skulle ha brannøvelse, og at DSS Jorunn Larsen skulle ha Instruksjon på logemøtet.

Det ble ingen praktisk trening i rask utmarsj, men vi fikk et interessant og lærerikt foredrag av brannsjefen i Eidsberg, Vidar Husa. Jeg tror flere søstre enn meg gikk hjem og sjekket brannvarslere og rømningsveier. Kanskje en julegave i år kunne være et brannteppe, en redningssele eller utvendig brannstige?

Vi har hørt mange instruksjoner i årenes løp inne i logesalen. Det er alltid noe nytt å lære, og alle vil gjerne yte sitt til "Logens og Ordenens beste". Litt vemod blandet seg inn. Vi hadde fått vite at DSS Jorunn Larsen snart ville bli Eks DSS, og kanskje dette fikk oss til å lytte ekstra oppmerksomt til det hun sa fra OM-stolen denne kvelden. Alle spørsmålene etterpå kunne tyde på det.

UM Ellen Harr Nuttall ønsket oss velkommen til søstermåltidet med følgende vers:

Hjertelig velkommen skal dere være til Ettermøtet, alle logesøstre kjære. Velkommen, spesielt til søster Jorunn som med kunnskap og klokskap viser vei til meg og deg. Hun ser skjortespilten opp til kne som vi må gjøre noe med. Din instruksjon er lærerik, til tider morsom og grei, og så absolutt har du banet ny vei. Nå tar andre over og bygger videre på Ordenens lover. Jeg vil takke deg for årene som gikk, og for alle hyggestunder vi med deg i Loge CECILIA fikk. Hjertelig velkommen tilbake skal du være, du søster Jorunn, kjære!

Nore-Nytt spurte DSS Jorunn Larsen om hun kunne tenke seg å skrive litt til avisen vår, og det ville hun gjerne.

Kjære alle mine søstre i Rebekkaloge nr. 31 Cecilia!

Min tid som DSS er nå over. Det ble 9 innholdsrike år. Mye lærdom og mye hygge. Og det siste ikke minst p.g.a. dere. Dere har alltid vært så blide og hyggelige og tatt i mot meg på en fantastisk måte. Jeg følte meg som om jeg skulle ha vært medlem hos dere.

Når man reiser rundt til de forskjellige logene, er det alltid interessant å få treffe søstrene. Noen kommer med spørsmål og andre ønsker å si sin mening om Ordenen. Ofte kan det være søs-

tre som har en litt annen oppfatning av hva Ordenen står for og det kan være fint å få "oppklart" tingene.

Jeg var litt spent på hvordan jeg ville reagere på at nå var det ikke lenger jeg som var DSS og hadde ansvaret, men foreløpig har det gått bra. Jeg har dagene fullbooket. Leser litt, løser kryssord og koser meg med barnebarn. Nå har vinteren og kulda kommet og det merkes på kroppen, så det har vært godt og ikke måtte skynde seg til noe. Men en ting er sikkert. Jeg kommer til å savne dere alle, og jeg lover å komme på besøk så ofte jeg kan.

Ved min avslutning som DSS fikk jeg et nydelig smykke og en stoor blomsterbukett som besto av 9 rosa nelliker og 9 hvite roser (en for hvert år som DSS) med en pilekrans og grønn eføy rundt. Den var bare fantastisk. Jeg har tatt bilde av den og forsøker nå å tørke den. Smykket besto av to hjerter i gull med små diamanter på. Så nå går jeg med alle søstrenes hjerter rundt halsen. Det vil alltid minne meg om dere.

Tusen takk for mange gode minner.

*Med søsterlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Jorunn Signe Larsen
Eks DSS*

Den nye DSS for Distrikt nr. 23 Smaalenene heter Unni Beate Bergsland. Hun var Hovedmatriark i Leir nr. 2 Borg. Den nye HM som har gått inn etter henne, er vår egen Eks OM **Solveig Hunstad**.

Nore-Nytt ønsker begge to lykke til i deres nye embeder.

KULTURAFTEEN PÅ VILLA NORE

Loge nr. 62 Håkon Håkonsson, Loge nr. 31 Cecilia, RT St. Olav og Valdisholm Broderforening hadde invitert sine medlemmer til kulturkveld på Villa Nore søndag 30. mai 2010.

Det var satt opp et innholdsrikt program, og seksti forventningsfulle brødre, søstre og noen ledsagere vandret inn i logesalen der OM i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson, Hans Chr. Foss, ønsket alle velkommen til en meget spesiell kveld. Det var første gang disse fire ulike loger hadde et felles arrangement. Musikk betyr mye i logesammenheng. Nå var det kommet nytt orgel i logesalen, og dette ønsket de å markere. Slik kom ideen om en felles kulturkveld opp.

Hans Chr. Foss håpet kveldens innhold ville gjøre fellesskapet enda sterkere.

Mester Steinar Kløverød fra RT St. Olav og Ordførende Broder Nils Johan Undrum fra Valdisholm Broderforening kom frem på gulvet med en stor hvit konvolutt. De kalte frem OM i Loge Cecilia Reidun Lie Larsen og programleder Foss. Konvolutten ble høytidelig overrakt. Innholdet var et gavebrev på det nye orgelet. Som brukere av "Huset" var det med stor glede de ga denne gaven til begge Odd Fellow logene. "Nytt orgel i nytt hus!"

Organist og Frimurer Arne J. Solhaug fikk æren og gleden av å innvie orgelet med musikk av R. Wagner og D. Buxtehode. Hans Chr. Foss takket alle givne for en mektig flott gave med visshet om at alle fire brukerne ville få nytte og glede av instrumentet i mange år.

Reidun Lie Larsen holdt en kort orientering om Rebekka-institusjonen i Norge og om sin egen loge nr. 31 Cecilia. I dag er det 125 Rebekkaloger i landet vårt

Her overrekkes gavebrevet på det nye orgelet. Fra venstre OM i Loge Cecilia, OM i Loge Håkon Håkonsson, Ordførende Broder Nils Johan Undrum, Valdisholm Broderforening og Mester Steinar Kløverød, Tempelridderne St. Olav.

med ca. 11.000 medlemmer hvorav 118 søstre i logen i Mysen. Loge Cecilia kan feire sitt 50-års jubileum i 2012.

Eks Rådspresident Guro Lie deklamerte to dikt, "Deilig er jorden" med ukjent forfatter og H. Sandsdalens "Bønn for fred". Deretter spilte Organist og Tempelridder fra Larvik, Rolf Dag Andersen, sin egen komposisjon "Meditasjon". Musikken gikk rett inn i stemningen etter de vakre diktene, og høytidsfullt ble det fortsatt mens søster Anne Haakaas fra Loge Cecilia leste "Til deg som tror" av Dagny Tande Lied og Piet Heins "Du skal plante et tre".

Mester Knut Kolstad fra Tempelridderne avdeling St. Olav orienterte om sin Orden. Den startet i 1845 i USA og kom til Norge i 1921. Avholdssaken ble holdt frem som meget viktig. Ordenen er tuftet på kristen grunn og ønsker å vekke tillive det beste i menneskesjelen.

De har logemøter med et etterfølgende brodermåltid. I 1991 begynte arbeidet med å danne en Utpost i Indre Østfold. Loge ble stiftet i 2002, og navnet ble St. Olav, et kjent navn i distriktet her. Det er nå 30 brødre, og alle retter en stor takk for det gode fellesskapet som råder i Villa Nore. Igjen kunne Tempelridderen fra Larvik glede oss med orgelmusikk. Denne gangen skrevet av D. Buxtehude og R.M. Forwald.

Stor Representant Evald Forvik fra Loge nr. 62 Håkon Håkonsson orienterte om Odd Fellow Ordenen og sin egen loge. Ordenen ble stiftet i 1819 i USA, kom til Europa i 1870 og til Norge i 1898 med stiftelsen av loge nr. 1 i Stavanger. Loge nr. 62 ble instituert i 1958. Den har 97 medlemmer. I Norge er det til sammen ca. 25.000 medlemmer, søstre og brødre, samlet i Den Uavhengige Norske Storloge av Odd Fellow Ordenen. De har felles motto og felles mål.

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

De tre kjedeleddene står for Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. "Det å være en bror eller søster er en livsform med arbeid for andre og med seg selv."

Nå var det vår egen Herreloge som stod for det musikalske innslaget. Bror Øyvind Svendsby sang to norske sanger akkompagnert av Organist Jørn V. Lillestrand. Og deretter spilte Lillestrand musikk av Jan Eggum og Kjetil Bjørnstad.

Broder Øivind Berg fra Valdisholm Broderforening orienterte om Frimurerens Orden. De har medlemmer fra ulike yrkesgrupper. Samarbeidet skjer i en kristen ånd, og de arbeider mye på egenutvikling. Ordenen går tilbake til Middelalderen, og derfor kan en fortsatt se i bruk gamle symboler hentet fra datidens steinhuggere og bygghåndverk.

I 1891 startet den første norske Frimurerloge. Først i 1976 begynte arbeidet med å opprette en Frimurerloge i Indre Østfold. 17. november i 1977 ble Valdisholm St. Johannes Broderforening stiftet. Den står tilsluttet Frimurerloge "Sirius" i Moss. Det er 145 medlemmer i Indre Østfold, og møtene er todelt, et sermونيelt i logesalen og et ettermøte med brodermåltid, gjerne med et foredrag e.l.

Ny solosang og orgelmusikk fylte logerommet vårt. Det var Frimurer og amatøranger Joar Kløverud som sammen med Organist Arne J. Solhaug gledet oss med tre vakre salmer.

Det musikalske programmet ble avsluttet like storslått som det startet. W.A. Mozarts Ave verum corpus og H. Gyldenmarks Ave Maria, fremført av Organist Arne J. Solhaug på vårt flotte, nye orgel satte et verdig punktum for arrangementet inne i logesalen.

Programleder Foss takket alle som hadde medvirket i kulturafetenens program.

Han presenterte nå arrangementsskomiteen som hadde bestått av Reidun Lie Larsen, Steinar Kløve-

«Ordensmennesker» rundt alle bord koste seg med kaffe og kringle mens pratn gikk livlig.

rød fra RT St. Olav, Arne J. Solhaug fra Frimurere og han selv. De hadde ønsket å markere gaveoverrekkelsen med en kulturkveld i logesalen der de kunne få presentert orgelets ulike kvaliteter og samtidig øke fellesskapet hos de fire brukerne. Nå var programmet gjennomført, og applausen som kom til slutt var stor.

Fellesskapet ble ytterligere bekreftet ute i selskapslokalet. Der var det selvbetjening av kaffe og hjembakte kringler. Måltidet ble ledet av Reidun Lie Larsen, som ønsket å følge Rebekkasøstrenes orden på ettermøtene. Det ble allsang og hyggelig prat rundt småbordene. Joar Kløverud og Arne J. Solhaug gledet oss med svenske sanger.

Steinar Kløverød fikk ordet og uttrykte stor takk for det fine programmet inne i logesalen denne kvelden, og han håpet på flere felles arrangementer i fremtiden. Han ga blomster til Tempelridderorganisten fra Larvik, Rolf Dag Andersen. Det var i alt fire tempelriddere fra Vestfold som var til stede, og Organisten takket for invitasjonen, blomster og all oppmerksomhet de hadde fått. Joar Kløverud takket for måltidet og rettet deretter en spesiell takk til Organist Arne J. Solhaug for

hans entusiasme og vilje til å skaffe et nytt orgel til logesalen i Mysen. "Uten deg, Arne, hadde ikke dette blitt noe av!" Kløverud ønsket seg også flere fellestreff og ville gjerne avslutte med sangen: "Får jeg lemna nogra blommor -", akkompagnert av vennen Arne.

Reidun Lie Larsen takket alle som hadde bidratt på ettermøtet og alle som hadde vært til stede på kulturafeten. "I kveld har vi utvidet Vennskapet og blitt bedre kjent med hverandre!"

Kvelden ble avsluttet med en allsang søstrene ofte bruker. Første vers slutter slik: "Ti husk det er fra det lille det store vokser frem." Tanken og ideen om nytt orgel til logesalen på Villa Nore har vokst seg ferdig. Nå står instrumentet der til glede for oss alle sammen. Det er stort!

Rigmor Løes

Besøk fra vår Vennskapsloge nr.78 St. Sigfrid fra Sverige

16 brødre og søstre var tilstede på Nore fredag kveld 8.oktober for å ønske våre svenske gjester velkommen. Seks svenske brødre ankom, hvorav tre med sine fruer. De hadde kjørt 40 mil fra Näs-sjö, og da de kjørte på gps, hadde de til og med kjørt 45 mil.

Br. OM ønsket velkommen i salongen. Han ga en liten informasjon om huset, og sa at det var viktig å pleie vennskap. Br. ØM Thomas Ericsson ga en kort presentasjon av seg selv, deretter ble alle tilstede presentert. Br. UM ønsket så velkommen til bords. Kveldens meny var ertesuppe og rundstykker, som vanlig perfekt tilberedt av brr. Frank Johansen og Arne Sørby. Under maten informerte br. UM om helgens program. Etter maten fortalte br. OM om Tore og Turid Diskerud som ga 1 mill. dollar til det nye huset, som rommer 120 gjester. Han tok deretter våre svenske gjester med på omvisning i logehuset.

Lørdag kl. 11 møtte vi på Høytorp Fort. Vi ble ønsket velkommen av vår guide Per Hernæs, for anledningen iført tidsriktig løytnantuniform. Han er historiker av yrke, arkeolog og cand. mag., og fortalte at epålettene på skuldrene hadde en hensikt. De var av jern og skulle beskytte mot sabel- hugg. Opprinnelig var det Ørje festning som beskyttet mot øst. Svenske myndigheter ønsket en demilitarisert sone langs grensen, og denne festningen ble ødelagt. Etter 1905 ønsket oberst Stang et nytt festningsverk mot øst, og Høytorp og Trøgstad Fort ble bygget. Høytorp sto ferdig 1915, og fungerte som rekruttskole til å begynne med. Her tjenestegjorde vår gamle statsminister Einar Gerhardsen som satt i «kakebua» her i 1918.

På en kart-tavle fikk vi oversikt over fortet før vi gikk opp på Stjerneplassen hvor det hadde vært mitraljøsestillinger og artilleri. På nordre høyde hadde det vært fire feltkanoner på hjul, store lyskastere og artilleri mot luft-

Per Hernæs var vår guide på Høytorp fort.

skip, såkalt antiballonnbatteri. Oppe på toppen sto vi 227 m.o.h. Herfra kan man se Gaustadtoppen og Norefjell i klarvær. Vi kunne se til Svenskegrensen og seks kirketårn. Dette var hovedbatteriet med to store pansrede kanoner med rekkevidde på 11,3 km. De var senere demontert og satt opp i Egersund og Hauge-sund. Nå er en kjøpt tilbake, kanonstillingen er under restaurering før montering. Den andre skal lages kunstig.

Fortgrava var meget godt beskyttet av mitraljøsestillinger. Herfra gikk vi inn i det indre anlegget. Fortet hadde produsert sin egen strøm med aggregater, og telefoner hadde vært plassert rundt i hele anlegget. Samtalene ble formidlet av fire signalsoldater som var plassert i sentralen. Det kunne være inntil 800 soldater på fortet. Derfor hadde feltkjøkkenet vært utstyrt med en bakerovn med plass til 70 brød om gangen. Forlegningsrommene lå på to sider av gangen. Her hadde sengene stått tett mot veggen så de måtte krype inn fra fotenden. Tre mann delte seng da de sov på skift, 8 timer hvile og 16 timer vakt. Det var elendige sanitærforhold, og de fikk knapt vasket seg. Vi var innom kommandorommet

hvor obersten satt med tre assistenter og ga ordre via telefon og talerør gjennom veggen. Vi var også innom en overbygget mitraljøsestilling som kunne skyte rett ned mot hovedveien.

Fra Høytorp Fort klarte de å holde tyskerne på avstand inntil de norske soldatene hadde kommet seg over til Sverige. Da ble festningen overgitt. 1944 ble alt jern og metall på festningen demontert og sendt til Tyskland for å støpes om til våpen. Etter krigen ble også en del i fjellanlegget sprengt og ødelagt av norske soldater. Da var det feltartilleri her. Dette ble flyttet til Solør. Det ble da transportregiment på Høytorp. Mot slutten holdt også Heimevernet til her.

Br. UM ønsket oss velkommen til lunsj i lillesalen på Nore. Her fikk vi servert marinert ørretfilet med dillstuede poteter og salat. På anmodning fra br. Storrepr. reiste vi oss og sang gratulasjonssangen til ære for br. Jan-Olof Andersson som fyllte 66 år. Til avslutning ønsket br. UM oss velkommen tilbake til Festloge og festmiddag kl. 17.00.

Tilbake på logehuset ble vi ønsket velkommen av br. OM og br. UM. Inne var det pyntet festbord til 45 gjester. Praten gikk livlig

Fra lørdagens festmiddag.

mens vi inntok en velkomstdrink. Kl. 18 gikk vi inn til Festloge II i logesalen. Her overvar vi et høytidelig møte hvor det ble lest fra de fire stoler, vi sang og str. Ann-Britt Carlsson fra Loge nr. 96 Sankta Valborg inntok orgelkrakken og ga oss Lina Sandell's «Bred dina vida vingar».

Da vi kom ut i festsalen, var forretten, skalldyrsymfoni, allerede på plass på bordet. Br. UM ønsket velkommen til bords, og vi sang «Velkomstsang» med str. Ruth Buckholm Eide ved flygelet. Hovedretten, en fantastisk elgstek, ble servert. Den var så god så br. OM reiste seg og utbrakte en skål til jegeren. Før 2dre servering av hovedretten sang vi «Broderfolket har satt seg stevne».

I sin tale sa br. OM at det var

godt å se oss og våre svenske venner, og håpet at programmet falt i smak. Han refererte til Foreningen Norden, at vi skal opptre som vi gjør til daglig. Det ble derfor holdt Festloge II da vi brukte logeantrekk og regalier. Våre gjester hadde kjørt 40 mil for å besøke oss, vi var derfor ansvarlige for å gjøre det beste ut av besøket. Deretter informerte han om Håkon Håkonsson. Vennskap må pleies. Håper dagen idag har gitt næring til utvikling av vennskapet, og vi må jobbe videre med dette. Skål for vennskapet! Br. ØM Thomas Ericsson sa i sin tale at det var en glede å få delta i vår virksomhet her i Mysen, og også bli tatt imot i våre hjem. Dette er et tegn på at våre idealer Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

ikke bare er tomme floskler, men har et reelt innhold. Dessverre kommer ikke vennskap i første rekke hos alle mennesker. Hadde det gjort det ville verden sett annerledes ut.

Fengslene ville blitt tømt og innvandrere vært velkomne. Vi skulle stolt på folk og vært velkomne og trygge i alle sammenheng. Vi kunne gå trygt alene om natten hvor som helst i verden. Slutte å låse huset, og vi kunne si opp forsikringen. Vi ville slippe alle koder i porten, på nettet og i banken, dersom vennskap var det overgripende mål i alt samvær mennesker i mellom. Vi skulle riste på hodet når vi så dokumentarer fra 2dre verdenskrig, Korea og Vietnam og si: så primitive de var på den tiden. Etter 2dre verdenskrig har det bare vært våpenhvile 12 dager samtidig over hele verden. Ikke rart at man rister på hodet.

Hva kan vi gjøre med dette? Ikke annet enn at vi hver for oss nekter å delta i alt som skader andre. På den måten kunne vi bli et forbilde for ungdommen. I Odd Fellow utvikler vi vennskap brødre i mellom, forhåpentligvis utenfor Logen også. Gjør fred og vennskap til ditt mantra som du gjentar og gjentar. Da kommer det etter hvert til å bli en del av deg selv, og du opptre og reagerer som det sømmer seg en sann bror.

Han takket for at de fikk komme, og inviterte oss til deres 90-års ju-

ØM Thomas Ericsson kom med gode tanker om vennskap.

VENNSKAP · KIÆRLIGHET · SANNHET

bileum 13. november. Så overrakte han en gave til OM Hans Kristian Foss, en liten kasse med 2 flasker vin. Han hadde også fått høre om det norske prisnivået, og forsto at gaven hadde steget betraktelig i verdi da de passerte Svinesund. Til slutt utbrakte han en svensk skål til norske verter. Br. OM reiste seg og takket for gaven og invitasjonen før vi sang «Til Loge Håkon Håkonsson». Etter en fremragende dessert, konfektkake med fruktsaus, var ordet fritt rundt bordet. Br. Walter Carlsson reiste seg og fortalte om sitt første besøk i Norge på 70-tallet. I Oslo skulle de overnatte og stoppet utenfor et hotell. Da han kom ut til bilen igjen, var en politimann i ferd med å feste en parkeringsbot til frontruten. Han ytrer selvfølgelig noe mishag med dette. Da sier konstabelen: "Er du svensk? Herregud da har du allerede fått din straff!" Br. Eks OM Per Karlsrud takket for maten. Etter en god middag kan man tilgi alt, selv sine nærmeste slektninger. Han fortalte om nordmannen som var i Danmark og var misfornøyd med maten. Alt var for lite, men da han fikk servert hummer utbrøt han: Å endelig norske reker! Han fortalte også om vår tidsregning, før og etter elgjakta. Om elgjege- ren som også var profesamler. Men da han skulle flytte til et mindre hus, var det ikke plass til elghodet på veggen. Da sa kona: Du får gå til naboen og bytte det i et hønsehue! Han takket kjøkkenet med Øverlands ord om å glede andre og berømmet de 7 søstrene som gjorde en utmerket jobb med serveringen, og selvfølgelig br. Frank Johansen og Arne Sørby som styrte kjøkkenet perfekt som vanlig. Br. UM delte ut blomster til kjøkkenpersonalet og str. Ann-Britt Carlsson og str. Ruth Buckholm Eide som trakterte flygelet når vi sang. Han delte også ut roser til de andre som hjalp til med arrangementet. Br. OM takket igjen for invitasjonen til 90-års jubileet og ville at br. Sekr. skulle sette opp en påmeldingsliste. Han takket Br. UM

Vår svenske bror Walter Carlsson tok ordet.

og festkomiteen for fremragende arbeide og vertene som stilte opp. Han utbrakte en skål til festkomiteen. Til slutt ble den svenske og norske nasjonalsangen sunget.

Nå ble baren åpnet, og vi satte oss i salongen med kaffe og bløtkake. Her gikk praten livlig, og vi fikk flott klaverspill av str. Ruth Buckholm Eide. Det var blitt søndag da vi siste reiste hjem.

Kl. 11.00 på søndag var vi igjen på plass i lillesalen på Nore. Vi var 25 personer som skulle spise lunsj før vi tok avskjed med våre gjester. Br. UM ønsket oss igjen velkommen. Maten sto alt framme da vi kom, grønnsaksuppe

med kjøttboller. Br. ØM Thomas Ericsson takket igjen br. OM, br. UM, vertene og de øvrige for oppholdet. Han minnet igjen om gjenvissitt 13. november. Vi måtte holde kontakten, og han ønsket i hvertfall gjenvissitt innen 2 år. Det var ikke problemer med overnattingsplasser. Vi fulgte gjestene ut til bilen, og ønsket dem god tur hjem.

Igen må vi takke br. UM, festkomiteen og alle som hjalp til så vi fikk et perfekt opplegg. Og selvfølgelig br. Frank Johansen og br. Arne Sørby med frue som alltid stiller opp og tilbereder gourmetmat til oss.

Jan Isaksen

ADVENT

Advent er en deilig tid
det er lys forventning blid,
om en tid da Han skal komme
snart er ventetiden omme.
Frelser-stjernen skinner frem
over oss i Betlehem.

Så med ett er julen der.
Kjente lyd fra fjern og nær.
Juletrær med lys og stjerne
og langt borte, i det fjerne,
klokken ringer helgen inn:
Fred fra Gud i alle sinn.

(Dale)

Ny Rebekkaforening på øvre Romerike

Vår loge hadde Innvielse 10. mai i år. Den søster som da ble innviet skal med tiden overføres til den nye Rebekkaloge som dannes på Jessheim. Vår egen søster Bodil Skjenneberg gir her litt bakgrunnsinformasjon om den nye loge som er i emning.

I lange tider har det vært snakk om å danne en ny Rebekkaloge på Øvre Romerike. Det finnes i dag kun en Rebekkaloge på Romerike, Loge nr. 63 Sinceritas. Hit kommer søstre fra hele Romerike, fra Lørenskog i sør til Hurdal i nord. Befolkningsveksten i dette område er stor, ikke minst pga. Gardermoutbyggingen. Foreløpig er det ingen Rebekkaloge verken på Jessheim eller Eidsvoll. En tid før Loge Sinceritas skulle ta fatt på arbeidet med å restaurere et gammelt hus til nytt logehus, begynte også noen av søstrene som hørte til øvre del av Romerike å sysle med tanken om å starte en ny loge. Så ble tanken satt litt på vent under byggingen, men så i 2009 var det de samme søstrene som tok initiativet til å få dannet en Rebekkaforening på Øvre Romerike. De så muligheten til å bruke det samme logehuset som Odd Fellow Loge nr. 146 Raumar bruker på Jessheim.

Den 16. april 2009 ble den nye Rebekkaforeningen stiftet, og den hadde da 12 medlemmer. Til sammen var 30 søstre med på den høytidelige feiringen. Den 11. mai 2010 kunne vi høytidelig feire 1-årsjubileum for vår forening på Nebbenes. Siden foreningen ble stiftet har vi gradvis fått flere nye medlemmer, og i dag er medlemstallet oppe i 25. Seks nye medlemmer kom til utover høsten 2009 og i løpet av våren 2010 har 7 nye søstre blitt medlemmer etter først å ha hatt Innvielse i 2 forskjellige loger. En av dem var Gunn Sandholt Kragstad, som ble innviet i Loge nr. 31 Cecilia den 10. mai. De andre søs-

trene ble innviet i Loge nr. 63 Sinceritas.

Mange tanker nærmer seg når det er snakk om å begynne i en ny loge, og enda flere tanker nærmer seg når det blir snakk om å danne en ny loge. Skal Ordenen vokse, må man tørre å gå nye veier, og nå skal det altså begynne å spire og gro på Øvre Romerike. Til å begynne med var det mange som var skeptiske til tanken om å danne en ny loge, flere var redde for å miste søstre. Samtidig så man at det var en fin mulighet til å få med flere nye søstre i vår Orden, og at fordelene ble større enn ulempene. Målet med knoppskyting er jo å gjøre plass til enda flere søstre. Det behøver ikke være snakk om å dele en allerede eksisterende loge, men å få med søstre som er interesserte i å starte en forening for å forbedre og bygge opp en ny loge. Et stort arbeid, men helt i tråd med Odd Fellow Ordenens arbeidsmål om å utbre dens lære.

Foreningen har møter en gang i måneden, og møtene har for det meste vært holdt på Nebbenes. Vi har også brukt Haraldvangen og Røde Korshuset på Jessheim. Det er mye arbeid som skal gjøres og vi arbeider hele tiden med å samle inn midler for å kunne kjøpe utstyr som vi trenger for å starte en loge. Før jul i 2009 hadde vi basar, og på sommeravslutningen i Loge Raumar nå i år var vi så heldige å få innkassere overskuddet fra loddosalget der. Vi har også fått et bidrag fra en Rebekkaloge i Hedmark. Vi har i løpet av vinteren arbeidet med å finne navn som kan passe på den nye logen. Det har vært mange forslag, og på det siste møtet før sommerferien foretok vi en avstemning for å få tatt en endelig beslutning. Det ble flertall for Smaragden, som ble foreslått på bakgrunn av at vi har smaragdgruver på Minnesund.

Herrelogen har i løpet av året kjøpt et gammelt hus på i Eidsvoll som skal pusses opp og bli et nytt logehus. Her er det nok av arbeid å ta fatt på, men foreløpig er det mest arbeid for de snekkerkyndige. Vi gleder oss nå til å starte opp arbeidet i foreningen igjen etter sommerferien. Det vil helt sikkert bli en interessant, morsom og lærerik tid og vi vil forhåpentligvis få mange utfordringer som vi må løse sammen.

Bodil Skjenneberg

Besøk i Rebekkaforeningen på Øvre Romerike

Det går lang tid mellom hvert nummer av Nore-Nytt. Derfor rakk vi å få med både Innvielsen av Gunn Kristine Sandholt Kragstad i mai, informasjon av str. Bodil Skjenneberg om den nye Rebekkaforeningen og vårt besøk hos dem den 27.10.2010.

Loge Cecilia fikk en hyggelig invitasjon til å komme til dette fellesmøtet Øvre Romerike Rebekkaforening skulle arrangere i Odd Fellow-huset på Strømmen. Det kom gjestende søstre fra Loge nr. 9 Caritas, fra Loge nr. 63 Sinceritas og fra oss.

Vi følte oss hjertelig velkomne fra første stund. Bare Eks Rådspresident Guro Lie hadde overvært møter i Rebekkaforeninger tidligere og visste hva vi gikk til. Vi andre åtte søstre var spente og litt nysgjerrige på hvordan dette logemøtet ville bli.

Formann *Tutt Rognstad* hilste alle gjestene med varme velkomstord. Loge Sinceritas er moderloge, Loge Caritas regnes som logebestemor og Loge Cecilia har to søstre som skal overføres den nye logen når den kommer. –

Vi kjente igjen deler av ritualene, sanger og musikken. Det var både høytidelig, stemningsfullt og muntert. Spesiell interessant var omtalen av det nye navnet, Sma-

ragden, som nå er godkjent til bruk. De har begynt å arbeide med utformingen av søsternålen. (Mon tro om det blir en liten smaragd i den?)

Etter logemøtet ble det servert gjestebudskost i stuene nede. Ca. 60 søstre forsynte seg av delikate fat: smørbrød, rundstykker og de flotteste kaker.

Tre lange basarbord med spennende gevinster ble flittig besøkt, og pengene strømmet inn. Det var to bord med "loppesaker". Også her gikk handelen livlig. Vi fikk høre at det kom inn ca. 11.000 kroner på loddosalget, og i tillegg kommer da "loppepengene". Kasserer Aase Graatrud strålte som en sol.

Logebror Storrepresentant Arve Fossum fra Loge nr. 35 Hedmark på Hamar holdt et kåseri han kalte "Tenke tanker - - -". Latteren runget, men det var også dypt alvorlig. En sjelden kombinasjon som fikk damene til virkelig å lytte. Det gjør noe med oss når vi får tanker servert på en slik måte. Det kommer noen ettertanker!

Opplesning var det også. Iren Sandholt leste fra en bok av Mari Maurstad.

Så var kvelden slutt, og ni veldig fornøyde søstre kunne reise hjemover til Indre Østfold med gode følelser for Øvre Romerike Rebekkaforening. Den har medlemmer med pågangsmot og masse godt humør. Veien blir til mens de går, og de har kommet veldig godt i gang!

Rigmor Løes

Styret i Rebekkaforeningen. Fra venstre: Formann Tutt Rognstad, Sekretær Tone M. Fossum, Kasserer Aase Graatrud, Viseformann Wenche Boug og Arkivar Randi Bergum.

Loddsalg er en god kilde til inntekt for en Rebekkaforening. Det er viktig å ha en sunn økonomi fra starten av. Her er det Guro Lie som kjøper lodd av Bodil Skjenneberg.

Logens julemesse

En regnfull høstdag i september møttes flere logedamer på Nore for å iakttå alle de fine håndarbeidene som flittige hender har utført.

Bordet bugnet av gevinster og flotte strikkeplagg og mere vil det komme etterhvert. Vi trenger det, for julemessa skal dekke mange viktige sosiale formål.

Praten gikk livlig rundt kaffebordet og oppgavene ble fordelt.

Så er det bare å møte opp lørdag den 20. november. Presis kl. 12.00 åpnes dørene og da blir det mye spennende å få kjøpt!

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

Nye søstre i Loge nr. 31 Cecilia

Mandag 10. mai var det en spesiell Innvielse i vår loge. Vår egen str. Bodil Skjenneberg var fadder for en Resipiend fra Rebekkaforeningen på Øvre Romerike. Så vel fadder som vårt nye Ordensmedlem ble tatt vel imot og fikk en fin logekveld sammen med oss. Dette ga de da også uttrykk for i løpet av søstermåltidet. Det må være ekstra spennende å få være med å starte en ny loge, være blant de første søstrene som blir innviet.

Nore-Nytt sier lykke til!

Gunn Kristine Sandholt Kragstad

Gunn Kristine Sandholt Kragstad er født på Stensby sykehus i Eidsvoll 18.07.56, 54 år. Hun er bosatt på Eidsvoll og arbeider som lærer ved Nannestad videregående skole. Hun er enke og har 3 barn, en sønn og to døtre. På fritiden er hun en travelt opptatt dame og har hun mye å gjøre på eget småbruk og med oppfølging og ansvar for barna. Hun vil gå læreriden sin på Mysen, og det er meningen at hun skal flytte over til logen på Øvre Romerike når den blir innstiftet.

For henne er det lengre vei til Mysen enn til Strømmen, men hun hadde veldig lyst til å bli med i Rebekkalogen og så på det-

te som en fin mulighet. Det er veldig hyggelig for meg som er hennes fadder at hun ville begynne i loge Cecilia. Vi kjører sammen og dermed blir ikke veien så lang heller.

Fadder Bodil Skjenneberg

Mandag 11. oktober ble tre søstre innviet. Så vel logemøtet som søstermåltidet ga alle en innholdsrik og flott kveld. En ekstra spiss på logekvelden var gjestende logesøstre fra Fredrikstad. Det viste seg at to av Resipiendene har "røtter" i denne byen.

Marit Eide Rosendal

ble født i Fredrikstad 05.06.1948. Nå bor hun i Riiserveien i Trøgstad sammen med sin mann, Kåre. Han er medlem i nr. 62 Håkon Håkonsson. De har barn og barnebarn. Av utdannelse kan nevnes Videregående, Aktivitørlineje, Kjøle- og draktsøm fashion og Kunstfagskole i Oslo. Hun har vært kontordame i ektemannens firma. Nå er Marit utøvende kunstner, maler bilder og har hatt utstillinger, siste utstilling nå i Oslo. Marit følte nå at tiden var inne til å være med i vår loge nr. 31 Cecilia. Fadderen er hennes nærmeste nabo.

Fadder Berit Havstad

Wigdis Stensby

bor i Trøgstad. Hun er nå pensjonist, men har vært selvstendig næringsdrivende i mange år. Wigdis har dessuten vært sykepleier i 10 år.

Hun er gift med Einar Lislerud, har en sønn pluss to bonusdøtre. Tilsammen har de syv barnebarn. Hun er glad for å omgås mennesker og veldig glad i å reise.

Fadder Laila Fimland

Bodil Huse

er født 27.04.62 i Rakkestad hvor hun vokste opp. Hun er gift med Tore Huse, som er bonde i Askim. Bodil er utdannet lærer og har arbeidet i skolen hele sitt yrkesaktive liv. Nå er hun inspektør ved Dalen Barne og Ungdomsskole i Fet kommune. Bodil og Tore har to sønner, henholdsvis 24 og 22 år og en datter på 17 år. Bodil har hatt et travelt liv med jobb og oppfølging av tre barn. Som hobby spiller hun saksofon i Trøgstad Ungdomskorps. Hun er glad i å lese. Bodil og jeg er nærmeste naboer, og nå blir vi logesøstre.

Fadder Boja Evensen

Fra venstre: Runa med tøfler.

Nina med dukke.

Diskusjon rundt kaffebordet. Primus motor (f. h.): Runa – så Åse Karin, Sunne, Nina, Turid, Wigdis, Ann-Karin og Jorun.

Jorun og Ann-Karin beundrer salgsbordet.

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Ceciliasøstrenes sommermøte

Sommermøte ble i år lagt til Kanal-museet på Ørje. Vi var rundt 50 deltagere, og alle var i det "beste lune". Vel framme ble vi møtt med blide ansikter og forfriskninger mens Frøydis Alvim ønsket velkommen. Deretter tok Ragnar Kasbo, museumsbestyrelsen, over. Han gav et kortfattet sammendrag over virksomheten, og jamen ga han til beste en liten låt på saksofon også. Den hadde han hentet hos komponisten Lindemann, som i 1865 gikk gjennom bygda og plukket opp stubber fra gamle folk i trakten. Kanal-museet skal fortelle om Haldensvassdraget og Haldenkanalen, og om natur og kultur knyttet til området. Institusjonen ble etablert i 1985 ved hjelp av stor dugnadsinnsats, noe som fortsatt er særdeles viktig for driften av museet. Tidligere hadde Ørje Bruk sin virksomhet på denne "halvøya" mellom slusene og elva. Men i dag er hele området benyttet til kulturaktiviteter. I museet er det samlet en rekke gjenstander som forteller om fløterhistorien og tømmerets ferd

Søsterskillingen var også i år primus motor for sommermøtet, her fra v.: Laila Finland, Tone Bjørnstad, Frøydis Alvim, Toril Natrud og Inger Stenshol.

fra de store skoger og til Saugbruksforeningen i Halden. Videre blir man kjent med Engebret Soot, den store kanalbyggeren som i utgangspunktet var husmannsgutt fra Setskog, men som endte opp med å fascinere til og

med den store Ole Bull. Det var hans ideer og konstruksjoner som førte til at tømmeret kunne fløtes gjennom vannveiene i Norge og ikke gjennom Sverige. Videre fikk vi en innføring i plante- og dyrelivet langs vassdraget. Akvariet rommer et utvalg av de 24 forskjellige fiskeslagene i de næringsrike innsjøene som er knyttet til elvene. Til og med en liten istidskreps kunne vi studere!

Deretter ble vi kjent med solas energiproduksjon, vannets betydning, fotosyntesen og de konsekvenser menneskelige aktiviteter har for jorda. En avdeling i bygget er

satt av til galleridrift, og denne sommeren er det Kari Middeltson som stiller ut bilder. Disse viste situasjoner fra fløtingen, og var et godt supplement til museumsutstillingen.

Til slutt inntok vi en velsmakende middag på Solstrand Terrasse. Der ble det også servert gode historier fulgt opp med glade sanger, det var taler, og stemningen var riktig trivelig. Dette var en fin avslutning på et godt logear!

Anne Haakaas

La oss se bakover med forståelse, framover med tro og rundt oss med kjærlighet.

"Oppmuntringer"
av Maria Fontaine

Vår guide, Ragnar Kasbo, trakterte også saksofonen for oss.

Sommermøte i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson

Rundt 60 personer møtte fram ved gruvene i Romsåsen 3. juni kl. 18.30. Det var brødre med ledsagere, og enker etter avdøde brødre. Br. UM ønsket alle velkommen, og overlot ordet til vår guide Unni Andresen.

Hun fortalte at åsen består av størknet magma og sto fram etter istiden. På toppen er det rester etter en bygdeborg. Utvendig er den dekket av kulenoritt, eller potetstein som den kalles. Runde steiner som sitter løst, og kan plukkes løs fra fjellet. Den er nå fredet. Under tegnede har selv murt peis av kulenoritt fra den tiden den var lovlig å plukke. Kulenoritten var starten på industrien i Romsåsen for 150 år siden da den ble brukt til veidekke. Da den var rund, var den lite egnet til formålet.

Anders Zakariassen Dahl startet derfor gruvedrift i 1866 da analyser viste nikkelforekomster i åsen. Inne i gruvene er det jevn temperatur på 10 grader, og de består av 3 stoll/etg. Vi gikk inn i 3dje stoll hvor det også er flere nedganger til 2dre stoll. 1ste stoll har adkomst

fra utsiden nedenfor. Malmen ble brutt med hammer og feisel, hullene kjølt ned med vann og grankvist, og så sprengt med dynamitt. Den ble så trillet vekk med trillebår og tippet i en sjakt. Nedenfor ble den tatt opp igjen, og kjørt med hest og vogn til smeltehytta som etter hvert ble bygget der kraftstasjonen er idag. Det var bønder som sto for transporten. Nikkelen ble transportert ut med skip som hadde med koks tilbake. Da gruva ble åpnet var det 3 nikkelgruver i landet. Snart var det 300 med smått og stort. Gruva i Romsåsen ble derfor nedlagt etter 10 års drift i 1876. Da arbeidet det 100 mann der. Da Glommen Tresliperi drev på det meste, var det 5 butikker på stedet. Gruvene ble da brukt som kjølelager, i nedre stoll var is-tunnelen. Under krigen var gruva tilfluktssted for 150 personer. Etter krigen ble det vurdert å bygge et tilfluktsrom der.

Vi gikk ned i Gildehallen, et rom i 2ndre stoll som før tiden er under oppussing. Vel oppe igjen fikk vi demonstrert rapellering av speiderforeningen før vi gikk ned til Katedralen. Her overvar vi en liten jazz-konsert på altsaxofon og keyboard. Dette er et langt, smalt rom med 9 meter takhøyde. Det har vært barnedåp her, 3 bryllup og gudstjeneste.

Utenfor fortalte Unni Andresen om brakka. Dette var en tømmerbygning på 3 etager med utvendige trapper og svalgang. Her var bu-

Stemningsfull musikk fra Katedralen.

tikk og bakeri og bolig for 27 arbeidere. Bak brakka lå en annen arbeiderbolig med plass til 12 mann i 2 rom. På andre siden av veien ligger Falsås, eller «kontoret» som det kalles. Dette er et stort hus som i dag er i privat eie. Det fungerte som kontor da gruva var i drift. Direktørboligen lå lenger ned mot Kykkelsrud.

Etter omvisningen i Romsåsen, reiste vi til Randulfstua på Askim museum. Her ønsket br. UM velkommen, og ønsket spesielt velkommen til våre 2 nye brødre. Vi sang «Til loge Håkon Håkonsson» før maten, spekemat, ble servert. Etter maten ga br. UM en liten informasjon om Randulfstua, som har fått sitt navn etter Randulf Kure. Br. OM hadde gleden å ønske de nye damene velkommen, da br. UM hadde ønsket de nye brødrene velkommen. Han takket for frammøtet, og spesielt br. UM som tok oss med til Romsåsen. Han takket for semesteret som hadde gått, og ønsket god sommer, vi møtes til høsten igjen. En spesiell tanke går til familien til br. Terje Buckholm Eide.

Nå var ordet fritt, og str. Eks OM Solveig Hunstad takket på vegne av fruene og enkene at de fikk være med. Br. Eks DSS Frank Lind takket kollegiet, og spesielt br. UM for et fint opplegg. Han takket også de som jobbet på kjøkkenet, og ønsket god sommer. Br. OM takket Privatnevnda, og spesielt br. Frank Johansen og br. Arne Sørby, og overrakte vin. Han ønsket alle god sommer.

Til avslutning sang vi «En deilig dag», før vi reiste hjem.

Jan Isaksen

Nye brødre i Loge nr. 62 Håkon Håkonsson

Terje Borgersen

ble jeg kjent med når han og vår gode venninde Inger Lise ble samboere. På et tidspunkt var det naturlig å be dem med på ferie sammen med oss. Ferden gikk til USA og vi ble naturlig nok bedre kjent. Det ble fort klart for meg at Terje var en god gutt som hadde tid til å bry seg om andre som ikke hadde det så godt. Bl.a var han med på et prosjekt som aktiviserte ungdommer som ellers ikke hadde noe tilbud. For meg var det naturlig å invitere Terje med til Logen, når anledningen bød seg, og jeg ble veldig glad når han ville være med. Enda større er gleden når jeg ser at Terje har funnet seg godt til rette i Håkon Håkonsson på Mysen. Jeg gleder meg til mange år fremover med Terje blant oss.

Fadder Einar Sunde

finne seg til rette i vårt hyggelig miljø sammen med brødrene i logen. Aasmund er forøvrig født i Ski.

Fadder Frank J. Johansen

Kjell Jan Høglund

2. september 2010 ble Kjell Jan Høglund innviet i vår orden. Kjell er født 21.6.1953 og kommer opprinnelig fra Oslo. Han flyttet i 1984 til Askim hvor han nå driver Essostasjonen i Askim. Kjell er gift og har 3 barn og 3 barnebarn. Som fritidsaktiviteter liker Kjell å kjøre motorsykel, delta på Lionsmøter og reise på hytta.

Som fadder vil jeg ønske deg hjertelig velkommen til Loge nr. 62 Håkon Håkonsson. Jeg håper at du vil finne deg til rette her sammen med dine nye brødre.

Fadder Steven Tørholen

kona Inger Bodil.

Han har to barn og fire barnebarn. Han er ansatt i Eidsberg kommune som Virksomhetsleder for Samfunn og Utvikling, hvor han stiller med byggesaker og regulering/byutvikling. Han er utdannet ingeniør og interiørarkitekt, og som ektefødt Mysengutt og lokalpatriot er han levende intressert i lokalhistorie. Han har innehatt en rekke verv i forskjellige organisasjoner, bl. a. visepresident i NITO hvor han nå er æresmedlem, kretsleder i Østfold Krets av Norges Skiforbund og medlem i organisasjonskomiteen og valgkomiteen her, pluss en rekke andre verv i samme organisasjon, og han har fått ærespris for sitt virke i Mysen Idrettsforening. I tillegg til alt dette har han rukket å være Teknisk sjef og Brannsjef i Eidsberg kommune i ti år.

Aasmund Wagelie

En typisk 24-7 mann som trives veldig godt i jobb (har vel jobben sin både som jobb og hobby). Han jobber i ASKO Øst i stillingen "Salgsleder i offentligsektor", hos storhusholdningsgrossisten – Norges gruppen. Han har hovedansvaret for bespisningen under "Norway Cup" og "Tusenfryd" samt omsorgssektoren. Med andre ord en god strateg – planlegger og logistikkmann. Selv med denne travle hverdag tar han seg tid til koken Tove og to døtere ved hyppige utenlandsreiser, jeg tror at denne reiseglade familie har reist jorden rundt. Det har tatt lang tid å få Aasmund med i logen (19 år), men når han nå ønsker å trappe ned i jobben med tanke på en roligere hverdag, så valgte han å bli logebror. Jeg vet at Aasmund vil

Kjell Harry Olausen

På logemøtet den 30. september 2010 ble Kjell Harry Olausen opptatt i vår Orden. Kjell Harry er født i 1945 og oppvokst på Mysen, hvor han bor sammen med

Vi ønsker Kjell Harry velkommen som vår nye bror, og håper at han vil trives som en Odd Fellow.

Fadder Karl J. Øvrebø

Tenk positive, oppmuntrende og oppløftende tanker,
da vil de negative fort forsvinne.

Å være optimist betyr ikke at vi ikke ser problemene,
men at vi har tro på at det finnes en løsning.

"Oppmuntringer" av Maria Fontaine

« MENINGERS MOT »

"MENINGERS MOT": Her kan brødre og søstre sende inn tanker de har, betraktninger, synspunkter m.m. de ønsker å dele med andre eller gi videre noen gode ord de har funnet et sted. Redaksjonen håper at medlemmene vil sende inn stoff til den nye spalten, underskrevet med navn og beskjed om det ønskes at navnet skal stå på trykk. Stoffet kan sendes til.: b. Halvor Kure. E-post: hakure@gmail.no
s. Rigmor Løes. E-post: rig-s-lo@online.no – eller leveres direkte til en av oss.

Meningers mot

I nr. 1 av Nore-Nytt 2010 ble det igjen skrevet om hvor vanskelig det er for mange å høre det som blir sagt inne i logesalen. Endelig har noe skjedd med dette problemet. Les videre!

" I dag, 12. oktober, er det installert nye mikrofoner så alle kan høre bedre hva som blir sagt inne i logesalen. Det er fire stykker, og de skal høre til på de fire stolene. Dette innebærer en kostnad på til sammen kr. 18.-19.000. Summen skal deles mellom Loge nr. 31 Cecilia og Loge nr. 62 Håkon Håkonsson. Det skal fungere som dagens mikrofoner, høreapparatslyng og høytalere."

Hilsen fra søster
Sekr. Anne Floeng.

Bravo! sier Nore-Nytt.

Vær en del av
løsningen,
ikke en del av
problemet.

"Oppmuntringer"
av Maria Fontaine

Kultur?

Jeg tenker noen ganger på at vi kunne ha noen flere kulturkvelder i logen vår, for eks. en par ganger i halvåret. Det måtte da legges opp på forhånd inn i programmet slik at vi visste om det før kvelden kom. Det måtte da selvsagt være veldig korte møter inne i logesalen de kveldene.

Jeg vet at logen er opptatt med innvielser, forfremmelser og utdelinger av juveler mye av tiden, men jeg tror at det kunne gjøres hvis det planlegges. Det krever en del forhåndsarbeide, naturligvis. Hva med en kulturkomite med både brødre og søstre?

Jeg synes det var så fint da vi hadde sang og musikk på Tre-riksfesten vår av vår kjære Organist, Solveig Gundelsby og hennes datter. Kanskje det finnes flere blant våre egne også?

Det finnes jo aktører som kan snakke om en forfatter eller annen kunstner, eller bøker, en bibliotekar, kanskje.

Ellers kunne jo en kulturkomite også arrangere en teatertur eller en tur til operaen en gang i mellom.

Dette er bare noen tanker jeg har. Jeg er dessverre såpass oppe i årene nå, så jeg har nok ikke noe overskudd å sette inn selv.

Boja

NORE-NYTT

Mysen, oktober 2010

Det er høst – det regner og blåser ute og man vet ikke alltid hva man skal fylle tiden med. Da ender det ofte med at man blir sittende og se i gamle papirer. Forleden fant jeg noe jeg fikk lyst til å dele med dere.

For flere år siden – i vår datters bryllup – kom en av gjestene – en venninne og billedhugger – med en gave til vertskapet. Det var en løk – utformet i mesing. Med gaven fulgte et skriv som hun kalte:

MEDITASJON OVER EN BLOMSTERLØK

I siste halvdel av februar måned har løken antatt denne form. Jorden er ennå kald, men løken har begynt å forberede seg til det nye liv.

Jeg kan føle hvordan livskraften vil sprengte seg ut gjennom den begynnende spiren. Det er like før det faste skallet sprekker, og grønne, saftige spirer presser seg oppover med en intens kraft. Oppover mot solen og den gulblå himmelen. Alt ulmer i et guddommelig deilig lys. Denne energien omformes i meg til livsvilje, farger og dufter som fyller verden omkring meg med glede og fryd.

Siden vil jeg bringe rosa og lilla blomster, og så vil jeg få lov til å bli trett en tid.

Bare hvile – helt innesluttet i meg selv – i min dype, dype søvn – for atter å våkne med en ny livsglede og energi når sollyset sitrer gjennom meg.

Med hilsen i V. K. og S.
Randi Arnesen

GIØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GIØRE MOT DEG

Nytt embedskollegium i Storlogen

Etter å ha lest vår nye Stor Sire Morten Buan og Dep. Stor Sire Tove Aalborgs introduksjonsartikler i De Tre Kjedeledd nr 2/10, er det med stor glede og entusiasme jeg ser frem til de kommende 4 nye logear. Dette er ikke ment til noen forkleining for det uegennyttige arbeid av varig verdi som er blitt nedlagt til beste for vår Orden av det nå avgåtte kollegium med Eks Stor Sire Harald Thoen i spissen. Vi skylder disse søstre og brødre stor takk.

Bror Stor Sire Morten Buan retter søkelyset i sin artikkel mot en rekke punkter i fremtidens utvikling av Odd Fellow-Ordenen i Norge. Det er først og fremst den vedtatte langtidsplan som skal være bærebjelken og gi rettledning til hver enkelt Ordensenheter til å lage sin egen handlingsplan. (Kortfattet og ikke for lang!)

Det blir etterlyst kvalitet på møtene og jeg siterer:

– *Sett fra min synsvinkel ser det ut som vi har en markant felles utfordring i Odd Fellow Ordenen i Norge. Vi ser en økende tendens til for mange utmeldinger av Ordenen. Det gjelder både yngre og eldre søstre og brødre. Denne uønskede avgangen gjør at den gode ekspansjonen vi har hatt i de siste tiår har stagnert. Jeg tror langsiktig ekspansjon avhenger av kvalitet. Kvalitet i fremførelse av ritualer og spill. Det seremonielle arbeidet må være prege av opplevd kvalitet og høytidelighet. Det betyr at vi må perfeksjonere fremførelsen av ritualene.*

Målet må være at alle som deltar i spillene må kunne sine replikker så godt at de fremføres på en naturlig måte. Til dette kreves det at en må trene og legge sin sjel i fremførelsen. Da først blir det også givende for aktørene. (Min uthevelse)

Jeg vil legge til at de embetsmenn som betjener stolene i større grad må kunne løsrive seg fra ritualbøkene. At den utøvende embedsmann henvender seg med øyekontakt til resepiend eller forsamling. Det er ikke slik å forstå at man må lære boken utenat, men at man med et blikk i teksten leser hele eller deler av en linje og kan uttrykke denne med øyekontakt med resepiend. Dette krever at den utøvende embedsmann nøye har studert innholdet. Dette er ikke gjort i en håndvending, men er nødvendig. Vi har alltid vært heldige og hatt dyktige Ceremonimestere og det disse kan og har kunnet, har ikke kommet inn av seg selv på en fjøl!

Øve! Øve! Øve atter Øve!

Deputert Stor Sire Tove Aalborg ser det samme problem fra en annen synsvinkel. Og hun spør: – *Hva gjør vi feil?*
– *Hva kan vi stille opp med?*

Søster Deputert Stor Sire spør videre: – *Hvordan er ettermøtene våre? Holder de mål? Nye og kanskje spesielt yngre medlemmer, stiller andre krav enn hva vi har vært vant til. De forventer noe mer enn kaffekos. Dermed er det ikke*

sagt at den sosiale delen ikke er viktig. Vi trenger den for å lære hverandre å kjenne. Utfordringen blir å finne rom for det innholdet som hever møtet utover denne ko-sepraten –. Alle loger kan gjøre en innsats for i fellesskap finne måter å gjøre ettermøtene kvalitativt bedre. Undermester skal ikke behøve å føle dette som sitt ansvar alene.

Hun nevner at det enkelte steder blir det ved begynnelsen av en embedsperiode åpent diskuterer program for ettermøtene. Det kan være kort sagt alt fra foredrag og kåserier til underholdning av mer kulturell art. Vi har tidligere i Loge 62 Håkon Håkonsson fremført teaterstykker. (Hvilket i vært fall har vært til glede for aktørene!) Vi har musikere og opplesere i blant oss som kan nyttes.

Utenfor våre vegger finnes i vårt lokalmiljø gode og interessante mennesker som kan bidra til å høyne våre ettermøter til glede for oss alle.

Det er kun fantasien som setter grenser!

Frank Lind

Positiv eller negativ holdning - hva velger du? Den ene vil hjelpe deg framover, den andre kan knekke deg.

*"Oppmuntringer"
av Maria Fontaine*

Pasjonsspillet – Oberammergau – 2010

Oberammergau er en liten, vakker by langt sør i Tyskland, nær den kjente byen Garmisch Partenkirchen. – Området ble på 1600-tallet rammet av en stor pest som kostet mange livet. – I 1633 ble det gitt et løfte i Oberammergau i håp om at de ble spart for pesten i fremtiden.

Hvert tiende år skulle de fremføre et spill om Jesu lidelseshistorie. Historien forteller at etter den tid ble ingen lenger angrepet av pesten. – Allerede i 1634 ble det første spillet fremført og det var på kirkegården der pestens offere var begravd.

Med få unntak har spillet vært fremført hvert tiende år som ender på null. Av Oberammergaus innbyggere som teller 5000 er 2200 direkte involvert i spillet. Reglene for å være med er strenge. Man må være født i Oberammergau, eller ha bodd der i minst tjue år. Forberedelsen til årets spill startet i februar 2009. Fra da av måtte alle menn i byen la hår og skjegg gro. Selve øvelsene startet i november 2009.

I tillegg til de 2200 aktørene i spillet er også 470 barn, 120 sangere og et stort orkester med. I enkelte scener er også forskjellige dyr som hest, esel, kameler, sauer, geiter, høner og duer med.

Årets forestilling varte i perioden 15. mai til 3. oktober. Teateret tar 5000 tilskuere. På det meste var 800 personer på scenen samtidig. I løpet av spilleperioden har mer enn en halv million mennesker fra store deler av verden sett spillet.

Forestillingen var delt i to deler. Første del varte fra kl. 14.30-17. Andre del fra kl. 20-23. I den tre timer lange pausen myldret det av mennesker i Oberammergaus gater, og alle skulle inn i restaurantene for å spise middag. I sannhet et herlig kaos!

Turen var arrangert av en svensk Odd Fellow-bror: Gunnar Jivegård fra Vadstena. Vi var en busslast med ca. 50 norske, svenske, danske og finske Odd Fellow-brødre og -søstre med på denne turen. Våre reiseledere var Ylva Bremer-Olsson fra Vadstena og Jane Jønsson fra Skara, og vår meget dyktige sjåfør var Kalle Stråhlin. – Fra Østfold var vi 7 stk. som var med: Terje Myhre, Jorunn Larsen, Ruth Aarsland fra Sarpsborg, Ellen Røsholdt, Marit Mordt fra Fredrikstad og de undertegnede fra Mysen.

Den 21. mai startet turen fra Gardermoen til Frankfurt. Der gikk vi på bussen, og da alle var på plass gikk ferden videre. Først stopp med overnatting var Mannheim. Dagen etter ble det en lang dagsetappe til Bregenz i Østerrike. Vi besøkte Mainau som er den svenske prins Lennart Bernadottes livsverk, et fantastisk parkanlegg. – Mainau ligger i Bodensjøen. Vi tilbrakte mange timer der og kunne beundre vakre blomster og kjempestore trær – i tillegg var været praktfullt.

Etter to overnattinger i Bregenz, gikk ferden videre til München den 24. mai. Vi installerte oss på hotellet og reiste deretter til den engelske parken og spiste lunsj. Dagen etter hadde vi en rundtur i München med en fantastisk guide. Vi besøkte bl.a. Schloss Nymphenburg. Om kvelden var det logemøte, festloge "med meget blandede" antrekk. Etter møtet var det en flott konsert med sangerinne, pianistinne og en som spilte cello. Til slutt var det et måltid med bayerske spesialiteter. – Vi hadde fem overnattinger i München, og den 26. mai startet vi med kurs for Altomünster. Vi besøkte et Birgittakloster med fire nonner, hvorav to var sengeliggende. I Altomünster spiste vi aspargeslunsj og var på likørsmaking hos "Apotekeren". Så kjørte vi videre til Dachau. I den tidligere konsentrasjonsleiren fikk vi oppleve et gufs av grusomhetene som var begått der. – Dagen etter reiste vi til Schloss Linderhof som ble bygget av den "gale" kong Ludvig II av Bayern, et praktfullt og overdådig utsmykket slott. – Turen gikk så videre til Ettal, hvor vi besøkte klosterkirken, kjøpte munkenes Ettaler-likør, og i øsende regnvær spiste vi lunsj under ei markise. Før vi dro tilbake til München, besøkte vi Wieskirche, en flott kirke i barokkstil.

Så er vi kommet til turens høydepunkt. Den 28. mai reiste vi fra München til Garmisch-Partenkirchen for innsjekking på hotellet. Etter en spaseretur og lunsj i byen, reiste vi til Oberammergau og inntok våre plasser i teateret. Vi var svært spente, og etter forestillingen som er omtalt tidligere, var vi alle preget av det mektige vi hadde overvært. Så den 29. mai lå en lang busstur foran oss, fra Garmisch-Partenkirchen til Lübeck, en 13-timers tur. Vi ankom Lübeck ca. kl. 21, og etter mid-

Klosterkirken i Ettal.

Våre reiseledere Ylva og Jane.

dagen var det bare å stupe i seng, men vi fikk med oss siste del av "Melodi Grand Prix" hvor jo Tyskland vant. På reisens siste dag var målet Kastrup flyplass i København. Der var avskjedens time med de finske, svenske og danske medreisende kommet. Vi skulle med forskjellige fly, noen til Helsingfors, Narvik, Gardermoen mens andre fulgte med bussen videre til Malmö og Vadstena.

Ti fantastiske, men også slitsomme dager var over. Nye vennskapsbånd var knyttet. Minnene er mange og enestående. Flott å ha fått være med på denne turen.

Stor takk til Gunnar Jivegård for opplegget, og ikke minst en kjempe-takk til våre herlige reiseledere Jane og Ylva og vår meget dyktige sjåfør Kalle.

Med hilsen i V.K. og S.
Fra to fornøyde turdeltagere
Turid Mohrsen og Lena Utsigt Karlsen

Fra hageanlegget på Schloss Linderhof.

På sommerjobb i Båtsfjord

I bladet Sykepleien kom Anne-Kristine Løken over en annonse som hun syntes virket interessant. I Båtsfjord kommune i Øst-Finnmark trengte de en sommervikar i hjemmesykepleien. Båtsfjord kommune har ca. 2000 innbyggere som alle bor samlet innerst i den 13 km lange Båtsfjorden.

Sykepleier Anne-Kristine liker å se og oppleve noe nytt så dette hadde hun lyst til. Hun tok fly til Kirkenes og deretter en 7 timers tur med Hurtigruta til Båtsfjord. For å komme seg på denne jobben reiste hun 2200 km!

I Finnmark ble hun godt mottatt. Arbeidet var allsidig og hun trivdes godt som hjemmesykepleier med vakter dag eller kveld. I helgene hjalp hun også til på alderspensjonatet og kjørte ut middag til de hjemmeboende. Det var korte avstander mellom brukerne og lett å finne fram. Folkene oppleves mye mindre stresset enn her sørpå, de tar ting som de kommer og er vant til å måtte vente. Noen ganger kunne det ta 14 dager før medisinforsendelsen kom.

Helsesenteret innbefattet hjemmesykepleie, alderspensjonat, sykehjem, skjermet enhet, fysioterapi og legekontorer. Senteret lå på en høyde med flott utsikt, men det var alt for tungt for de eldre å gå

Anne-Kristine Løken på besøk ved "Løkta" ved innseilingen til Båtsfjord.

ned til sentrum for å handle eller treffe kjente. Så hva er viktigst: En fin utsikt eller nærhet til sentrum undrer Anne-Kristine. Dette er jo noe som folk er opptatt av her hjemme også, noen synes at Edwin Ruuds Omsorgssenter ligger langt ute i skogen og er ikke begeistret for plasseringen.

Det er 4. gangen hun har hatt sommerjobb i Nord-Norge, hun trives med lyse netter, midnattssol, storm og stille vær. Naturen er fasinende med snaufjell, fjorder og skiftende lys.

Mens hun var der fikk hun besøk av losjevenner fra Sarpsborg som var på bobiltur. Da kunne Anne-Kristine opptre som guide i Båtsfjord!

Hennes mann kom bilende oppover den siste uken, da ble det tur til Berlevåg. I den flotte naturen så de store reinsdyrflokker.

På hjemturen overnattet de i Kautokeino, Arvidsjaur og Orsa. I nydelig vær kjørte de over Finnmarksvidda og tok innenriksveien gjennom Sverige. Veiene var flotte og det var mye skog.

I Jämtland passerte de bjørnefareskilt, noe de aldri har sett før!

Hjemturens høydepunkt var da de reiste innom Ullevål sykehus og fikk hilse på deres nye barnebarn, Henrik, 22 timer gammel, og de stolte foreldrene Anne-Marthe og Øystein.

Anne-Marthe var forøvrig terne i Luciaspillet vi hadde i logen for mange år siden. Alltid følte hun at det var andre og større jenter som fikk være Lucia. Men hun sa: "Her gjelder det å holde ut" og det ble hennes tur også forteller moren.

Anne-Kristine syntes det er flott og spennende og kombinere jobb og ferie og det er nok ikke hennes siste sommervikariat.

Båtsfjord.

Gunn Sandvig